

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ร่าง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลนาทม โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม ขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ..... ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอนายอำเภอทุ่งฝน เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม ต่อไป

ตามมาตรา ๖๗(๒),(๓),(๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รักษาความสะอาดถนน ทางเดิน ที่สาธารณะ กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ และมีหน้าที่คุ้มครองดูแลและรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลนาทม จึงมีความจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อบังคับใช้ต่อไป

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสุกร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลนาทม โดยความเห็นชอบ ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม และนายอำเภอเมืองชัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงสุกร พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม นับแต่วันถัดจาก วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือ ขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนาทมเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจ ในการออก ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนาทม “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราช บัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหาร เป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้สุกรเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการ เลี้ยงสุกรตาม ข้อบัญญัตินี้

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัย ในบริเวณ ใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใส่มูลหรือเถ้าหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก การสะสมหรือ หมักหมมสิ่งของมีการเหม็นใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ

(๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายน้ำการกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อม หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- (๓) การกระทำใดๆ ที่ทำให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุ ให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น
- (๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสุกร

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๖.๑) สถานที่ตั้งต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือ สถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ ต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๖.๑.๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ สิบเอ็ดตัว ถึง ยี่สิบตัว ต้องมี ระยะห่างไม่น้อยกว่า ห้าสิบเมตร

(๖.๑.๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ดตัว ถึง ห้าสิบตัว ต้องมี ระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร

(๖.๑.๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ดตัว ถึง ห้าร้อยตัว ต้องมี ระยะห่างไม่น้อยกว่าสองร้อยเมตร

(๖.๑.๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ห้าร้อยเอ็ดตัว ถึง ห้าพันตัว ต้องมี ระยะห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งพันเมตร

(๖.๑.๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ห้าพันเอ็ดตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่าสองพันเมตร

(๖.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

(๖.๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๖.๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใดรวมอยู่ด้วย

(๖.๒.๓) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรงพื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียง ที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

(๖.๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้น เป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๖.๒.๕) หลังคาต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

(๖.๒.๖) ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงานในที่มิดชิดเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอไม่เป็นที่เพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคต่างๆ ทั้งนี้รายละเอียดโรงเรือนเลี้ยง สุกรและส่วนประกอบให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๓) การจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการเลี้ยงสุกร

(๖.๓.๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้การบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมรางระบายน้ำ ไม่อุดตัน

/(๖.๓.๒) น้ำเสีย...

(๖.๓.๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และรายงานการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

(๖.๓.๓) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวันและห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๖.๓.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดทุกวันให้มีลักษณะที่ดูอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๓.๕) ต้องจัดให้มีที่เก็บกักมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๖.๓.๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำ สาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้

(๖.๓.๗) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๖.๓.๘) กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไปผู้ประกอบการจะต้องมีวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่มีคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการปศุสัตว์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(๖.๓.๙) กรณีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นระบบหมักก๊าซชีวภาพสำหรับสุกร มากกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องเป็นระบบที่ได้มาตรฐานสากล และออกแบบระบบถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ในการออกแบบต้องได้รับการรับรองหรือเห็นชอบจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๖.๓.๙.๑) โครงสร้างฐานราก ผนัง รางน้ำ และลานตาก ต้องมีความมั่นคงแข็งแรงทนแรงกดทับ หรือแรงดันจากน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพที่เกิดขึ้นจากระบบ และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรโยธา คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๒) ระบบควบคุมการไหลเวียนของน้ำเสีย ท่อดักกาก ระบบควบคุมแรงดันก๊าซชีวภาพและตัวกรอง ต้องออกแบบให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำเสีย และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือวิศวกรเครื่องกล คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๔) กรณีมีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จะต้องแสดงแผนภูมิของระบบไฟฟ้า แสดงการจัดวางและเชื่อมต่อทั้งหมดโดยละเอียด กรณีผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรไฟฟ้า มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อย ๒ ปี

ทั้งนี้ ก่อนการดำเนินการให้ผู้ที่มีความประสงค์ติดตั้งระบบยื่นแบบแปลนและแผนผังต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเห็นชอบ และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบรับรองก่อนการใช้งาน

(๖.๔) การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

(๖.๔.๑) ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์

(๖.๔.๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนซากสัตว์จนทั่ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๖.๔.๓) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ทั้งนี้ รายละเอียดการดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๑) ถ้ามีการสูดไฟไถ่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๖.๕.๓) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควรจนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

หมวด ๓

การขออนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องยื่นคำขออนุญาตเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๗.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาบัตรข้าราชการ/สำเนาบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๗.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๗.๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน/สำเนาหนังสือสัญญาเช่าที่ดิน/หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน

(๗.๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

(๗.๕) แบบแปลนก่อสร้างโรงเรือน

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคำขอ หลักฐานต่าง ๆ ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๗ วัน ดังนี้

(๘.๑) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรไม่เกิน ๒๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

(๘.๑.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๑.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๑.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ๒๑ - ๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

(๘.๒.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๔) สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๕) ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรเกิน ๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

(๘.๓.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๔) สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๕) ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๖) นักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๗) พนักงานจังหวัดหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๘ ทำการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันทำการ แล้วทำความเห็นเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเห็นสมควรออกใบอนุญาตหรือไม่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำขอพยานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๘ ให้แล้วเสร็จและสั่งอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตภายในเวลาไม่เกิน ๗ วันทำการเว้นแต่กรณีมีเหตุกรณีจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ขยายเวลาการพิจารณาสั่งการออกไปได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาไม่อนุญาตออกใบอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงหรือระบุเหตุผลการไม่อนุญาตและให้คำแนะนำในการปฏิบัติหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขให้แก่ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตหากจะเพิ่มปริมาณการเลี้ยงสุกรจากเดิมที่ได้รับอนุญาตให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาก่อนขยายการเลี้ยงและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยให้ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้เลี้ยงสุกรมีความประสงค์จะเลิกกิจการเลี้ยงสุกร ให้ยื่นคำขอยกเลิกการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วันทำการ

หมวด ๔

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐ ตัว ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

(๑๒.๒) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

(๑๒.๓) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่ง ลา เลียงอุปกรณ์ อาหารสุกร รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๑๒.๔) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๒.๕) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๑๒.๖) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วนจัดให้เป็นระเบียบ และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๑๒.๗) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๑๒.๘) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์ และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๑๒.๙) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

(๑๒.๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๑๒.๑๑) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เองควรตรวจสอบดูคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

(๑๒.๑๒) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส คางทูม ไวรัสตับอักเสบบี และโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(๑๒.๑๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

(๑๒.๑๔) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

(๑๒.๑๕) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑๒.๑๕.๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์มและภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๑๒.๑๕.๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๑๒.๑๕.๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๑๒.๑๖) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

(๑๒.๑๗) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามประกาศหรือข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลนามว่าด้วยการนั้น

(๑๒.๑๘) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๑๒.๑๙) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๒.๒๐) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

(๑๒.๒๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๑๒.๒๒) การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑๒.๒๒.๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรย

(๑๒.๒๒.๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๑๒.๒๒.๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงสุกร อาคารส นักงานอาคารที่พักอาศัย

(๑๒.๒๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๒.๒๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๒.๒๕) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๒.๒๖) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๑๒.๒๗) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๑๒.๒๘) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสุกร ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน

(๑๒.๒๙) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยราชการไทย ในกรณีที่ไม่มียุทธวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๑๒.๓๐) ให้ควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่น น้ำเสียเขม่า ควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑๓.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑๓.๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกในเวลาทำการเว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล นาทม ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๕ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายผู้ใดฝ่าฝืนข้อหนึ่งข้อใดในข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ผู้ที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ (๖.๑)

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ต้องยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๗ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ภายใต้บังคับข้อ ๑๖ กรณีผู้ประกอบการดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ และหมวด ๔ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วันหรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๒๗๐ วัน ทั้งนี้ ให้นับถึงความเดือดร้อนรำคาญที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ประกอบการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาตพร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตและส่งให้ผู้ประกอบการยุติการประกอบกิจการ

/ข้อ ๑๙ การที่...

ข้อ ๑๙ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตในการขออนุญาตใบอนุญาต ผู้ประกอบกิจการรายนั้นมีสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตได้อีก หากปรากฏภายหลังว่าผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.....

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑. ตั้งตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๒๐๐
๒. ตั้งตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ตัว	๓๐๐
๓. ตั้งตั้งแต่ ๑๕๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๔๐๐
๔. ตั้งตั้งแต่ ๒๐๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๕๐ ตัว	๕๐๐
๕. ตั้งตั้งแต่ ๒๕๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว	๖๐๐
๖. ตั้งตั้งแต่ ๓๐๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓๕๐ ตัว	๗๐๐
๗. ตั้งตั้งแต่ ๓๕๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตัว	๘๐๐
๘. ตั้งตั้งแต่ ๔๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการ

.....

คำขอเลขที่/

เขียนที่

วันที่เดือนพ.ศ.

๑. ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ

โดย ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม ที่อยู่เลขที่ หมู่ที่

ตรอก/ซอย ถนนแขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ
การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น

() ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

() สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

() หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑.

๒.

๓.

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ
() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ
() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการ

.....

คำขอเลขที่/

เขียนที่

วันที่เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ
โดย ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม ที่อยู่เลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนนแขวง/ตำบล
เขต/อำเภอ จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์ ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้
- () สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
 - () สำเนาทะเบียนบ้าน
 - () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ
การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
 - () ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
 - () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
 - () หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
 - () เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑.

๒.

๓.

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน

() ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน

() ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการ

.....

เล่มที่เลขที่/

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภท
ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ ลงวันที่

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑

๔.๒

๔.๓

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน พ.ศ.

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

รายการเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

[illegible]